तर्हि विदुरानयनार्थं गंतव्यमेवनेत्याह विदुरस्तुतन्निशम्यदृष्ट्वा भ्रातुःसुगत्याहर्षःतन्मृत्युनाशोकश्चताभ्यांयुक्तः तस्मात्स्थानात्तीर्थानिसेवितुंगंताग मिष्यति ॥ ५७ ॥ शुचःशोकान् ॥ ५८ ॥ इतिप्रथमेटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ चतुर्दशेत्वरिष्टानिदृ ष्ट्वाराजाविशंकितः अशृणोदर्जुनात्कृष्णतिरोधानमितीर्यते ॥ १ ॥ श्रीकृष्णस्यचेतिचकारेणाभिप्रायंचज्ञातुम् ॥ १ ॥ कतिचित्सप्त तदाकाला तिक्रमेऽपि ततःद्वारकातः नायान्नागतः निमित्तानिउत्पातान् कुरूद्वहोयुधिष्ठिरः॥ २ ॥ रौद्रांघोराम् तदेवाह विपर्यस्ताक्रतुधर्मायस्मिन्तस्य वा

विदुरस्तुतदाश्चर्यंनिशम्यकुरुनंदन ॥ हर्षशोकयुतस्तस्माद्गंतातीर्थनिषेवकः॥५७॥इत्युक्त्वाथारुहत्स्वर्गंनार दःसहतुंबरुः॥युधिष्ठिरोवचस्तस्यहृदिकृत्वाऽजहाच्छुचः॥५८॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेप्रथमस्कंधेत्रयो दशोऽध्यायः॥ १३॥ ॥७॥ ॥७॥ सूतउवाच संप्रस्थितेद्वारकायांजिष्णौबंधुदिदृक्षया॥ ज्ञातुंचपुण्यश्लोकस्यकृष्णस्यचविचेष्टितम्॥ १॥ व्यतीताःकतिचिन्मासास्तदानायात्ततोर्जुनः॥ ददर्शघो ररूपाणिनिमित्तानिकुरूद्वहः ॥ २॥ कालस्यचगतिंरौद्रांविपर्यस्तर्तुधर्मणः॥ पापीयसींनृणांवार्त्तांक्रोधलो भानृतात्मनाम्॥ ३॥ जिह्मप्रायंव्यवहृतंशाठ्यमिश्रंचसौहृदम्॥ पितृमातृसुहृद्भ्रातृदंपतीनांचकल्कनम्॥ ॥४॥ निमित्तान्यत्यरिष्टानिकालेत्वनुगतेनृणाम्॥ लोभाद्यधर्मप्रकृतिंदृष्ट्वोवाचानुजंनृपः॥ ५॥ युधिष्ठिरउ वाच संप्रेषितोद्वारकायांजिष्णुर्बंधुदिदृक्षया ॥ ज्ञातुंचपुण्यश्लोकस्यकृष्णस्यचविचेष्टितम् ॥ ६ ॥ गताः सप्ताधुनामासाभीमसेनतवानुजः ॥ नायातिकस्यवाहेतोर्नाहंवेदेदमंजसा॥ ७॥ अपिदेवर्षिणादिष्टःसका लोऽयमुपस्थितः॥ यदात्मनोंऽगमाक्रीडंभगवानुत्सिसृक्षति॥८॥

र्त्तांजीविकाम् क्रोधलोभानृतैर्युक्तःआत्मायेषा म् ॥३॥ जिह्मप्रायंकपटबहुलं व्यवहृतंव्यवहारम् शाठ्यंवंचनं तस्मिन्मिश्रंसौहृदंसख्यम् पित्रादीनांस्वप्रतियोगिभिः कल्कनंकलहादि ॥ ४ ॥ अत्यरिष्टानिअत्यंतमशुभानिदृष्ट्वा नृणांलोभाद्यधर्मप्रकृतिंचदृष्ट्वा अनुजंभीमम् ॥५॥ ६ ॥ वेतिवितर्के कस्माद्धेतोर्नायातीत्यहंनवेद्मि ॥ ७ ॥ अपिकिम् यदाआत्मनः आक्रीडंक्रीडासाधनमंगंमनुष्यनाट्यमुत्स्रष्टुमिच्छतिसकालःप्राप्तः ॥ ८ ॥